

af beslutningsforslaget om lovovervågning, har jeg her redegjort for, at det måske nogle gange er langt klogere at indsætte en revisionsklausul eller lave et forskningsprojekt eller andet som opfølgning på ny lovgivning.

Så den her sådan lidt standardagtige metode, hvor der er én metode, man skal køre med hver gang, synes vi ikke er hensigtsmæssig. Men vi mener, at der allerede i dag er en konsekvensvurdering af den kriminalpræventive effekt, og så må vi under udvalgsbehandlingen forsøge at gå lidt dybere ind i, hvad det så er, SF mener skal uddybes i forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget, for sådan hører jeg egentlig fru Karina Lorentzens spørgsmål.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen.

Kl. 11:48

Karina Lorentzen (SF):

Jeg får lyst til at drage et eksempel ind i debatten, nemlig dette – og nu læser jeg lige op fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 171 om strafskærpelse for at bære kniv eller skydevåben på offentlige steder:

»Det er Justitsministeriets vurdering, at det vil have en præventiv effekt at gennemføre en strafskaerpelse, hvorefter ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder som udgangspunkt skal straffes med frihedsstraf allerede i førstegangstilfælde.«

Det er det, der står. Det synes jeg ikke er en særlig grundig vurdering, og det giver i hvert fald ikke mig som politiker et redskab til at vurdere, om det her er et godt forslag, når det gælder om at dæmpe op for kriminalitet begået med knive og skydevåben.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:49

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, at det jo i hvert fald er et godt eksempel på, at der allerede er en vurdering af den kriminalpræventive effekt. Der er så måske partier i Folketinget, der vil sige: Vi tror ikke på, at straf har den virkning.

Men lige præcis i det tilfælde, som fru Karina Lorentzen læser op, har det været regeringens vurdering, at det, at man nu går ind og laver en ubetinget frihedsstraf og sikrer, at unge mennesker, der bliver taget med kniv, rent faktisk så kommer til at mærke konsekvensen af det, også

ved at de får en plettet straffeattest, kan have en forebyggende effekt i forhold til unge mennesker, der så siger: Den risiko tør jeg simpelt hen ikke løbe.

Så jeg har svært ved at forstå, hvad det er, fru Karina Lorentzen ønsker, hvis det ikke blot er, at det, jeg her siger, og som supplerer det, der allerede står i lovforslaget, så skal uddybes noget mere, i forbindelse med at bemærkningerne bliver skrevet. Det synes jeg bare at vi må prøve at tage under udvalgsbehandlingen, så vi får uddybet, præcis hvor det er, man gerne vil have flere ord på, i forbindelse med at et lovforslag bliver skrevet og fremsat.

Kl. 11:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg tror, at Folketinget og også SF er helt klar over, at for Venstre er god lovkvalitet et helt centralt spørgsmål. Det er noget, som vi har arbejdet med i mange år. Det er noget, som vi har haft fokus på. Det er også noget, som i høj grad har optaget de formænd for Folketinget, der i de senere år er udgået fra Venstres folketingsgruppe.

Vi er i og for sig meget enige i intentionerne i det, SF foreslår, men vi synes måske, at det er lidt snævert, og vi synes måske også, at det er lidt unødigt detaljeret i forhold til, at det jo er mange forskellige forslag, som vi behandler her i Folketinget og også på Justitsministeriets område.

Jeg er meget enig i, at man, når lovforslag fremsættes, også inden for justitsministerens område, i videst muligt omfang søger at beskrive, hvad forslaget indeholder, hvad formålet er, og hvad dets konsekvens og virkning er. Jeg synes også, at det sker i vid udstrækning, men vi skal være åbne over for og arbejde med, om det kan gøres bedre. På den anden side skal vi, lige netop når vi taler om Justitsministeriet, være ærlige over for hinanden og vedstå, at lovforslag fra Justitsministeriet ofte vedrører hændelser i tilværelsen, som det er meget vanskeligt at sige noget sikkert om på forhånd, og at det derfor også er vanskeligt at sige noget om, hvilken virkning forslaget vil have.

Med hensyn til lovovervågning: Det har vi jo i vidt omfang. Vi har revisionsbestemmelser i lovene, vi har instrumentet med at aflevere en redegørelse til et folketingsudvalg eller afgive en